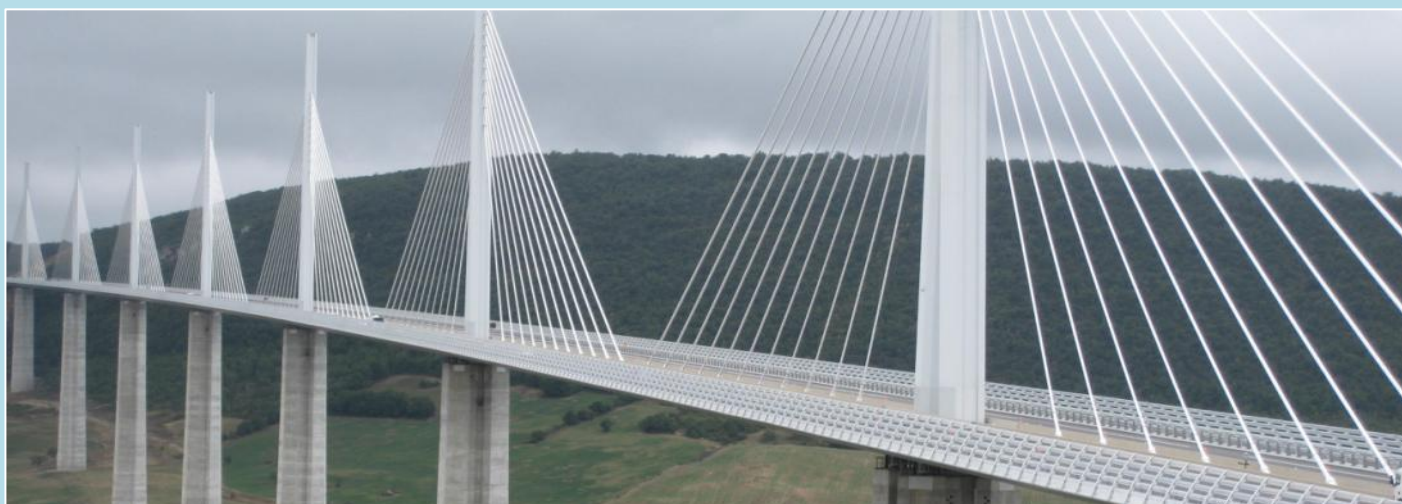

Efterår 2013 (4)

Et par dage i Bourgogne

Onsdag, 18. september 2013 er vi på vej retur. Først går det stik øst mod Middelhavet, og ved Perpignan drejer vi nordover i retning af Clermont-Ferrand. Vi vil gerne kigge på broen ved *Millau*, der beskrives som et arkitektonisk mesterværk af Norman Foster. Mon den kan hamle op med vores egen Storebæltsbro? I Danmark er vi jo ekspert i flotte broer, så man vel lov til at være skeptisk. Men da vi nærmer os må vi kapitulere: fantastisk! En *aire* ved foden af broen og et informationscenter om egnen (Aveyron) om broens tilblivelsesproces får vores besøg. Det småregner ind imellem men holder tørvejr, da vi følger stigen opad til en udsigtsplatform med vid og fri udsigt ud mod broen. Hurra, det blæser ikke længere!

Man kan næsten ikke løsrive sig, så surrealistisk ser broen ud. Den er knapt 2,6 km lang, og dens højeste punkt er højere end Eiffeltårnet i Paris, læser vi. Motorvejen før og efter broen er betalingsfri. Det koster at komme over broen. Men det er der jo ikke noget nyt i for os danskere.

Vi spiser vores frokost siddende på campingvognens trappetrin, mens det myldrer omkring os med meget talende italiensk "gråt guld" fra en lige ankommet turistbus.

Bil og campingvogn fylder sørme meget. Bagved os en italiensk turistbus. Lige før vrimlede det med gråt italiensk guld ...

Turen fortsætter hen over *Massif Central* og *Auvergne*. Motorvejen, der stiger og falder og snor sig, bevæger sig permanent oppe i en højde på mellem 800 og 1100 meter. Heroppe er der koldt, landskabet barskt og øde, ind imellem er der nogle fåreflokke, der græsser på skåningerne. Vejret skifter mellem regn og solstrejf og leverer en flot regnbue.

Vi kommer ikke så hurtigt fremad, som GPS'en anslår, fordi de lange, seje stigninger nedsætter vores marchhastighed. Derfor er det også først lidt i klokken 18, at vi triller ind hos Slotscamping La Grange Forte (ACSI med 1! Euro turistskat) lidt syd for *Issoire*. Receptionen har til huse lige ved siden af porten ind til slotsgården, selve slottet er imponerende slotsagtigt, det hele forsøger at være en blanding af middelalder-rustikt og eksklusivitet. Sidstnævnte gælder også den nydelige receptionsdame i haute-couture outfit. Hun taler både fransk og hollandsk flydende og giver sig ellers forretningsmæssigt og effektivt uden et eneste smil.

Vi finder os en plads med en hæk udenom, en rosenbue i det ene hjørne og lidt udsigt ned over floddalen, sidder lidt med et glas vin, indtil solen går ned bag bakkerne, får os noget aftensmad og beslutter at tage videre til Bourgogne næste dag.

Slotscamping ved Issoire. Jeg bryder mig ikke om stedet, synes, at blive behandlet "snobbish", der bekræfter mit personlige forbehold over for det "adelige" og "royale". Sorry. Det strider simpelthen mod mit demokratiske sindelag.

Næste dag afgang fra slotscampingpladsen kl. 11 – ja, det er virkelig imponerende med et rigtigt slot med tårne og tinder og port i entréen. Desværre bryder jeg mig ikke helt om stedet. Det får mig til at føle mig som undersåt, der er her på slotsherrens nåde – stedet er ikke konciperet ud fra kærlighed til campinglivet, men campisten (jeg!) er bare et økonomisk middel til opretholdelse af en svunden, klasseopdelt livsform. Slottets ejere – oplyser et informationspapir i flere sprog – er hollandske adelige, der har solgt deres besiddelse i Holland og købt slottet her i stedet

for, renoveret det og etableret en campingplads. Det er selvfølgelig ok at gøre sådan, men jeg kan altså ikke lide grundidéen. Slotsfruen (eller hvem det nu var) i receptionen er symptomatisk: køligt, forretningsmæssigt, elitær-aristokratisk i sin fremtoning. Mon hun nogensinde har sat sine ben i en campingvogn??

Nå. Vi tager videre nordover, gennem Auvergues højland, drejer fra motorvejen ca. 100 km nord for Clermont-Ferrand og begiver os ud på landevejen N 27 østover. Hold da op, sikken lastbiltrafik!! Vi har brug for en rastepads for at spise frokost og skifte, men der er absolut ingen. På et tidspunkt ser vi et par lastbiler parkere ude til højre på noget, der ligner en parkeringsmulighed. Så hokus-pukus holder vi dem med selskab. Men det ER bare ingen rastepads, nærmest en åleruse, som der er ingen vej udad, alt imens lastvognstrafikken tordner forbi, så det hele gynger. Kun ved at bakke snært op ad den ene af lastbilerne lykkes det at komme fri igen. Det klarer Gert suverænt, og lettet fortsætter vi, indtil vi finder en *rigtig* rastepads.

I løbet af eftermiddagen når vi til Bourgogne og etablerer os på campingpladsen i *Chagny* (ACSI) i udkanten af Côte-d'Or-distriktet, her er grønt og pænt, der er godt nok en landvej ved siden af, men det går an, og vi får os en udmærket plads i en hækindhegnet cirkel. Campingpladsens gartner er en hækkunstner; hækkene står knivskarpe med porte og varierede højder, så det minder om noget af en barokhave.

Vores plads midt i en hæk-rondel med egen indgang. Stedets gartner er en veritabel hæk-kunstner. Buen hen over elstanderen er ikke det eneste, der viser hans sans for havearkitektoniske detaljer.

Vi når lige at cykle op til byen, der ligger meget tæt på, indkøb hos Casino, bl.a. også en ny el-kedel. Den gamle har opgivet ævret og har slået sikringerne på slotscampingpladsens plads ud 3 gange. Blev i øvrigt også købt i Frankrig i sin tid. Hm.

Fredag, 20. september 2013 er det gråvej og meget fin støvregn en gang imellem. Vejrudsigten siger, at solen kommer frem ved 15-tiden. Så længe venter vi med at foretage os noget. Chagny ligger ved *Canal du Centre*, hvis gamle trækstier nu er cykelrute. Af nostalgiske grunde cykler vi mod *Santenay*, som vi besøgte for 2 år siden. Det er en køn og nem tur, efter vi lige har fundet "indgangen" til cykelstien. I Santenay cykler vi forbi campingpladsen, vi lå på dengang. Det er ikke nogen ACSI-plads længere, men prisen er ok, 18 Euro. Det ser ikke ud til at der er mange campister, i modsætning til fra dengang på omtrent samme tid, hvor det var svært at få en ordentlig plads.

Efter en runde i lille Santenay, hvor vi kommer forbi et vinslot og flere andre *caves* cykler vi hjem igen. Hjemme er det med at finde en plads i solen – det gælder om at undgå de høje, skyggende træer – og hygger os med et glas vin og en bog. Her er gratis WiFi, så Gert når også lige at komme på nettet og bestille plads på restauranten *Le Terroir* i Santenay, som er en mellemfin, af Michelin-guiden anbefalet restaurant. Vi vil gerne ud at spise netop i morgen. Også det er rent nostalgisk. Der er lige noget, der skal fejres.

Cykeltur langs Canal du Centre mod Santenay. Kanalbådene kan man leje til at holde ferie på. Dem er der nogen stykker af, det er tilsyneladende en meget populær ferieform.

På cykeltur til vinbyen Santenay, hvor vi kommer forbi denne lille by. Landskabet er typisk: blide bakker af moderat højde og vinmarker.

Impressioner fra Santenay.

Gert er nysgerrig og studerer både vinflasker og priser. Der er kvalitets- og prisforskel i forhold til "håndkøb" i supermarkedet - selv om man altså også dér kan finde top-vine. Til top-priser.

Lørdag, 21. september 2013

Flot vejr hele dagen. Inden frokost kører vi til Santenay, hvor vi finder vejen op til *Santenay-Le-Haut*. Dér stiller vi bilen ved den lille romanske kirke og vandrer op til bakketoppen med de 3 store betonkors, der er synlige langvejs fra. Her er udsigten til alle sider formidabelt, om end horisonten er noget udvisket pga. disen. Også nogle andre har fundet herop til og parallelt med hinanden spiser vi vores madpakker, siddende på korsenes kvadratiske sokler. Der er lige en sokkel til hvert hold.

Her starter vores vandring til bakketoppen med de 3 kors. Vi parkerer under et vidt forgrenet (kirsebær?)træ, lige i nærheden af den gamle, romanske kirke i Santenays øvre bydel, Santenay-le-Haut. Derfra går det støt opad, forbi mange vinmarker. En smuk og spændende tur i herligt solskinsvejr. Nedenfor: Vi nærmer os toppen - man kan skimte 2 af de 3 kors.

På vej ned igen. Foran os et ældre engelsk par, der spurgte om vej. Ved hjælp af deres kort kunne vi hjælpe dem. Landskabet heroppe giver mig associationer til den spanske pilgrimsrute "caminoen", som vi var på for nogle år siden.

Jeg skal til at afprøve Gerts vandrestokke og er ved at indstille den rigtige længde. Gert mener ikke, han har brug for dem, men jeg vil altså lige finde ud af, om de er en hjælp til at gå nedad med. Det skulle aflaste knæledene. Nederst: natur tæt på.

Ned igen, tilbage til Chagny og hjem og nyde eftermiddagssolen. Klokkeren 19 tager vi afsted til Santenay – vores oprindelige overvejelser om at tage cyklen endte med beslutningen om en biltur. Og godt for det. Jeg forestiller mig det ikke helt sjovt at cykle hjem langs den øde kanal i buldrende mørke.

Maden er fint, betjeningen i top, prisen ok for stedet, der er fuldt hus. Det hele er, som det var for 2 år siden. Dog synes vi, at menuen ikke er over middel (*Coq au vin* som hovedret - min egen hjemmelavede smager mindst lige så godt). Klokkeren 21.30 er vi tilbage igen.

Natten bliver kold, så det gælder om at have tændt for gulvvarmen og at tage et ekstra tæppe over sig.

Søndag, 22. september 2013

Atter en god dag! Høj sol, behagelig varme (22 grader), absolut ingen vind. Hen ad formiddagen tager vi en slentretur ind til byen. Den ligger ca. 10 minutters gang herfra. Og hvad opdager vi? Der er marked i alle byens gader med et mylder af liv, og tilmed har forretningerne åbent. Så det er jo spændende at ose rundt mellem boderne, hvor der faldbydes alt mellem himmel og jord: grøntsager, pølser, bøger, tøj, madrasser, møbelstoffer, voksdug, undertøj, musik – næsten som i en arabisk *souq*. Og i caféerne sidder folk udenfor og nyder en øl eller et glas vin eller spiser. Vi kigger og kigger men køber ikke noget, selv om der er den ene eller anden ostebod, der frister.

Søndagsmarked i Chagny. Der faldbydes alt mellem himmel og jord, også levende fjærkræ. De stakler.

Der hersker leben som i en arabisk souq.

Vejen hjem går gennem lidt mere rolige gadestrøg, der ånder søndag og stilhed. Vejret er smukt tidligt efterår. Chagny er en mindre by, der ikke gør så meget ud af sig selv. Den lever sit eget, ikke specielt turistede liv, og man fornemmer knapt nok, at man befinder sig i Bourgogne med nabo til celebre vinbyer og Côte d'Or-distriktet.

Chagny. På gåben til campingpladsen.

Frokosten bliver i det grønne foran campingvognen med et par øller og derefter ren afslapning. Senere tager vi os en cykeltur, hvor vi opdager, at der er nogle gode cykelruter bag om campingpladsen, der fører os gennem solåbne vinmarker, så langt øjet rækker. Tilbage ad en lidt mere trafikeret vej, men også den har en ende, inden vi drejer ind på byens småveje og ender igen på campingpladsen.

Mere afslapning i solen, som dog forsvinder bag de høje træer, så man skal rykke stolen uden for ens egen parcel. Men det gør ikke noget, for her er mange ledige pladser.

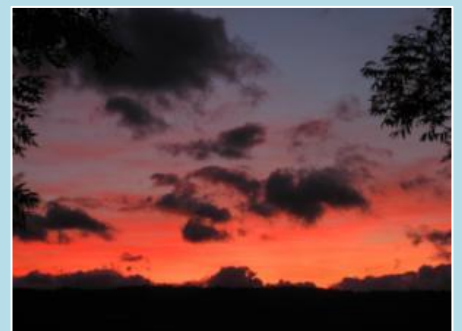
Næste dag bryder vi op og fortsætter nordpå. Det bliver en køredag i det smukkeste solskinsvejr. I nærheden af Besançon ser jeg ude i vejkanterne det første efterårstræ – det stritter med glødende, rødgyldne blade op mod den blå septemberhimmel. Her ad eftermiddagen finder vi vores campingplads. Denne gang vil vi prøve Clair Vacances Loisir (ACSI) i *Ste.-Croix-en-Plaine*, 8 km syd-øst for Colmar.

Rejseberetningen om vores sidste par dage dér kan læses i Alsace-delen, hvor også opsummeringen af efterårsturen findes.

Mange glade campinghilsener

Renate

r.hovald@kabelmail.dk

Solnedgang på slotscamping

Vores rute jfr. google maps

- A 4000 Roskilde
- B Engehausen, Tyskland
- C Stadtsteinach, Tyskland
- D Rheinstetten
- E Turckheim, Frankrig
- F Châteauneuf-sur-Isère, Frankrig
- G Bagnols-sur-Cèze, Frankrig
- H Rustiques, Frankrig
- I Issoire, Frankrig
- J Chagny, Frankrig
- K Sainte-Croix-en-Plaine, Frankrig
- L Rheinstetten
- M Derneburg, Tyskland